

Pedres sobre Pere. Un complot contra Francesc

Dc, 29/08/2018 per Catalunya Religió



(Míriam Díez / Jordi Llisterra) Volen el cap de **Francesc**. És el que demana la carta que va fer [pública](#) diumenge l'exnunci **Carlo Maria Viganò** acusant el Papa d'encobrir els abusos sexuals del cardenal nord-americà **Theodore McCarrick**. Un document que parla d'uns fets que es remunten a abans del 2002.

Que monsenyor Viganò no té devoció filial al Papa és conegut, que els antibergoglians italians voldrien que acabés aquest pontificat i es restaurés la italianitat del Vaticà és una realitat, però que gosi citar a tantes persones amb nom i cognoms a la carta i demani directament el cap del Papa és inèdit. Amb una també insòlita aliança amb els sectors ultraconservadors americans. A poc a poc, es va coneixent el rerefons del document.

El món al revés

Des del 2002 la Santa Seu ha optat per mà dura (tolerància zero) davant dels casos d'abusos sexuals per part del clergat. I qui va agafar clarament el toro per les banyes va ser el papa **Ratzinger**, amb decisions que van incomodar molts catòlics que consideraven que els draps bruts es renten a casa.

Des d'aleshores han anat sortint casos, especialment greus en els països anglòfons. Boston és el primer d'ampli abast i un dels més esfereïdors. Ara els de la diòcesi de Pensilvania i el cas del cardenal Theodor McCarrick, a qui el papa Francesc ha demanat que abandoni el col·legi de cardenals i es dediqui a una vida retirada i de penitència, després que ell mateix reconegués que els abusos dels quals se l'acusa són certs.

Qui sabia que el cardenal McCarrick havia comès abusos? Segons una carta de l'exnunci Carlo Maria Viganò publicada aquest diumenge, Benet XVI i Francesc

n'estaven al corrent, i per això Viganò, que encarna l'oposició al Papa, en demana el cap: que dimiteixi, per encobridor.

La carta de Viganò s'ha fet pública a mitjans ultraconservadors com *Catholic News Register*, *Infovaticana* o *Life Site News*. Tots molt ben connectats entre ells i suportats per mecenes i grups que mouen molts diners. La carta la van [redactar](#) a Roma l'exnunci i el periodista italià **Marco Tossati**, que porta anys llençant pedres contra Francesc mentre és aplaudit per una tupida xarxa digital integrista.

En la missiva es fa saber que suposadament el papa Benet XVI hauria demanat unes mesures punitives pel cardenal McCarrick, però que aquest no en va fer cas. Ara surten proves -fotos i dades- del cardenal McCarrick duent una vida pública i fins i tot reunint-se amb el papa Benet després d'aquesta suposada amonestació. És per tant inversemblant que el Papa el sancioni i al mateix temps el rebi com si res. També Viganò va participar en alguns d'aquest actes sense fer cap fàstic al cardenal suposadament sancionat.

Com [explica molt bé](#) el vaticanista **Andrea Tornielli** a *La Stampa*, el document de Viganò és el món al revés: carrega el mort dels abusos precisament als Papes que han iniciat la creuada contra els abusos.

Viganò, Burke, Bannon, Trump, Salvini...

Totes les consideracions sobre Viganò no poden distreure del més important. L'atac contra el papa forma part d'un complot de més abast.

El cardenal **Raymond Leo Burke**, que ja va liderar l'oposició a les tímides obertures de l'*Amoris Laetitia*, va ser el primer a fer-se ressò de les crítiques de Viganò. És coneguda als Estats Units, l'aliança del cardenal Burke amb **Steve Bannon**, l'ex-cap d'estratègia de **Donald Trump**. Bannon és el nom que hi ha darrera de l'ús de les "fake news" com a arma política que van impulsar Trump a la presidència. I Bannon és un catòlic integrista declarat. Són conegudes les seves activitats -especialment des que va ser acomiadat de la Casa Blanca- als entorns del Vaticà i en contra del papa Francesc (tal i com va [informar](#) l'*International New York Times* el febrer de l'any passat). Entre elles una histriònica campanya en base de pòsters anònims penjats a Roma el febrer de l'any passat en relació a la crisi pel lideratge a la Sobirana Ordre de Malta, de la que va sortir perdent el cardenal Burke.

Més recentment, al dúo Burke-Bannon, [s'hi ha afegit](#) un tercer personatge d'especial rellevància: **Matteo Salvini**, el ministre de l'interior italià conegut per les seves agressives polítiques anti-immigració de caire xenòfob. Salvini i Bannon, que es coneixen, han atacat també el Sant Pare per la seva croada en defensa dels drets dels migrants.

I enmig de tot plegat, el fins ara desconegut *Dignitatis Humanae Institute*, amb seu a l'abadia de Trisulti, a pocs quilometres de Roma, dirigit per **Benjamin Harwell**, catòlic britànic ultraconservador i declarat admirador de Bannon. Els patrons d'aquest institut? L'esmentat cardenal Burke i el cardenal **Renato Martino**, conegut detractor del papa Francesc.

Tot això sense parlar de les reaccions que ha comportat la recent [revisió](#) del

Catecisme respecte de la pena de mort. La dreta extrema americana no li perdonarà mai a Francesc que ja no puguin parlar a favor de la pena de mort com a catòlics.

Els remordiments de Viganò

Tenint aquest context, tornem a Viganò. Ell era nunci a Washington on suposadament van tenir lloc els fets que s'imputen al cardenal McCarrick. Tothom els coneixia però no va dir res públicament. Ara sent el pes de la consciència i per això ho ha fet saber. Sí? Un periodista italià, a qui també li va confiar la carta abans de sortir publicada, [explica](#) que Viganò li va justificar el trencament del seu silenci perquè: "les esquerdes de les que parlava Pau VI per les quals el fum de Satanàs havia arrelat a la casa de Déu, s'han convertit en un torrent. El dimoni està treballant a l'engròs. I no voler admetre-ho, o girar la vista cap a l'altre costat, seria el nostre més gran pecat". Parla perquè [no li agrada](#) el que fa aquest Papa.

Per què ara? Irlanda ha estat curosament escollida perquè no només és un país on hi ha hagut molts escàndols sexuals d'abusos, sinó també perquè se sabia que sortiria el tema de l'acolliment de l'Església a les persones homosexuals en el viatge d'aquest cap de setmana. De fet, abans de la trobada, s'ha orquestrat una campanya amb més de 10.000 firmes per tal que el sacerdot jesuïta **James Martin** (de la revista *America Magazine*) no participés en la trobada mundial de famílies amb el Papa. Finalment hi ha anat i ha fet la seva intervenció, tot i l'oposició i la pressió contra Martin.

L'exnunci Viganò encarna la croada contra el que ell anomena una xarxa homosexual dins l'Església, que segons ell és la que propicia els abusos sexuals. En canvi, el pare James Martin és un dels sacerdots americans que més s'ha posicionat a favor de la inclusió dels gais dins l'Església catòlica. Per tant *America Magazine* i de rebot els jesuïtes surten colpits.

No és la primera campanya d'aquest tipus. La preparació del Sínode de Joves també ha patit una envestida similar des dels sectors integristes americans per centrar el debat en com inculcar als joves la recta doctrina i evitar desviacions i obertures.

Ressentiments

En la carta de Viganò també es veu la venjança i el [ressentiment](#) suposat per no haver estat nomenat cardenal i haver estat "enviat" a la nunciatura de Washington en un moviment que ell va interpretar com treure-se'l de sobre de la cúria. Una enemistat amb l'aleshores secretari d'Estat **Tarcisio Bertone** tampoc ajuda. Viganò acusa Bertone de ser pro-gai. Tampoc se salva l'anterior secretari d'Estat, el cardenal **Angelo Sodano**, mà dreta de **Joan Pau II**. Viganò carrega contra tothom qui cita, menys contra Joan Pau II i no cita a la persona més important del seu pontificat, especialment al final, el secretari **Stanislaw Dziwisz**, ara cardenal de Cracòvia. Curiós.

També el germà de monsenyor Viganò, **Lorenzo Viganò**, és jesuïta. Quan Benet XVI va demanar a Viganò que anés de nunci als Estats Unit va escriure al Papa

dient que no volia marxar, que havia de tenir cura d'un germà malalt. El germà malalt és aquest jesuïta, que si bé va patir un ictus fa anys, es troba bé i considera que el seu germà va enganyar a Benet XVI, i a més, el va instrumentalitzar.

Per què surt ara?

Tot el que hi ha darrera la carta de Viganò acaba cristal·litzant en un context molt determinat. La petició del cap del Papa no es publica el diumenge passat per casualitat.

- *Bisbes americans dividits*. Els bisbes dels EUA estan dividits amb el papa Francesc, i no tots veuen bé la seva defensa dels refugiats, el seu no a la pena de mort i la seva posició davant de les persones homosexuals. **Antonio Spadaro** ho [ha explicat molt bé](#) des de *La Civiltà Cattolica* en més d'una ocasió. El moment polític que representa Trump tampoc és aliè a aquesta realitat.

- *Pensilvània*. L'informe judicial en què més de 300 casos d'abusos de sacerdots es van perpetrar en les darreres dècades ha estat devastador per a l'Església dels EUA i pel Papa. Pensilvània ha estat una nova clatellada amb la revelació de més abusos, una praxi que ja no semblava esporàdica sinó sistèmica entre alguns membres del clergat dels EUA. El mateix papa Francesc ha confessat que els abusos són execrables i ha expressat vergonya i dolor. Després de 16 anys de la política de tolerància zero, cau per primer cop un cardenal, McCarrick, l'excusa que utilitza Viganò per tirar pedres contra Pere. Tot i que hi ha un precedent de cardenal caigut en desgràcia, el de Boston, ja mort: el cardenal Law, immortalitzat per la pel·lícula *Spotlight* acusat de ser l'encobridor dels casos de Boston.

- *Benet XVI està viu*. Però degut a la seva delicada situació de salut no està per desmentits, i Viganò confia en què el Papa emèrit no sortirà a la palestra a aclarir res. És el que esperen, tot i que a Ratzinger li carrega la responsabilitat d'haver "instaurat" unes "mesures", potser el 2009 o el 2010 contra McCarrick, que després hem vist que ni el mateix Viganò va respectar. Ningú en té proves i no es pot comprovar.

- *Irlanda*. A Irlanda amb motiu de la Trobada Mundial de les Famílies, Francesc ha demanat reiteradament perdó, i ha demanat que no torni a passar mai més cap crim d'aquest tipus. És significatiu que hagi emprat "crim" i no només "pecat". Però qualsevol cosa que digui Francesc ha quedat coberta per l'ombra del dubte que aixeca Viganò, amb una estranya aliança a l'hora de presentar el tema a l'opinió pública dels sectors juràssics de l'Església i [l'anticlericalisme](#) latent en moltes latituds.

Segurament les següents entregues d'aquest complot contra el papa Francesc encara donaran més pistes de qui i què hi ha realment darrera d'aquestes sobtades confessions.